

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ดิลก คำคูเมือง¹

Dilok Khamkhumung

¹ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนาภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร สังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 เล่ม มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.90/80.29 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จำนวน 8 แผน รวมเวลาที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 16 ชั่วโมง ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.24 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.69 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.94 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.21-0.72 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละ และการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สูตร t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.38/80.92 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ, โจ๊กภาพปริศนา, ภูมิปัญญาท้องถิ่น, ทัศนศิลป์

ภูมิหลัง

ศิลปะเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ เพราะการเรียนรู้ศิลปะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางด้านศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 182) ทั้งนี้กิจกรรมทางศิลปะ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และก่อให้เกิดประสบการณ์จริงแก่นักเรียนโดยตรง ซึ่งการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งจำเป็นในสังคมปัจจุบัน

ทั้งนี้โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปลักษณ์ปัญญาธร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้มีการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นเมืองพนัสนิคม ที่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์การเล่นทายโจ๊กปริศนา ดังที่กำหนดเป็นคำขวัญของเมืองพนัสนิคมที่ว่า “พระพนัสคู่บ้าน จักสานคู่เมือง ลือเลื่องบุญกลางบ้าน ตำนานพระรถเมรี ศักดิ์ศรีเมืองสะอาด เก่งกาจการทายโจ๊ก” ดังนั้นโรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปลักษณ์ปัญญาธร จึงได้จัดทำรายวิชาเพิ่มเติมโจ๊กปริศนาขึ้น (ฝ่ายบริหารงานวิชาการ, 2561) เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับโจ๊กปริศนาอันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของเมืองพนัสนิคม อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาอันดีงามของท้องถิ่นให้ยังคงอยู่ต่อไป แต่เนื่องจากปัจจุบันโรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปลักษณ์ปัญญาธร ประสบปัญหาขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องโจ๊กปริศนาโดยตรง ซึ่งต้องจัดให้ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมาช่วยจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องโจ๊กปริศนา ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมดุล ทำเนา (2555, หน้า 13) ได้กล่าวไว้ว่า ในอดีตการเล่นทายโจ๊กปริศนา เมื่อเผยแพร่มาที่จังหวัดชลบุรี มีนักทายโจ๊กและนายโจ๊กปริศนาที่มีความสามารถ สืบเนื่องต่อกันมา แต่ส่วนมากเป็นนักอนุรักษ์มากกว่านักพัฒนา จึงทำให้เสียบหายไปตามวัยและสังขารของนายโจ๊ก โดยผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญของโจ๊กปริศนา ภูมิปัญญาอันล้ำค่าของท้องถิ่นเมืองพนัสนิคม จึงได้นำภูมิปัญญาเรื่องโจ๊กปริศนามาจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีความรู้และตระหนักถึงความสำคัญของโจ๊กปริศนาภูมิปัญญาของท้องถิ่นเมืองพนัสนิคม

โจ๊กปริศนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของเมืองพนัสนิคม เป็นปริศนาคำประพันธ์ของไทยที่มีความหมายตามรูปแบบประเพณีการเล่นที่กำหนดไว้แน่นอนตายตัว ตามความนิยมของคนในจังหวัดชลบุรี (สมดุล ทำเนา, 2555, หน้า 16) จนกลายเป็นวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่สำคัญของท้องถิ่น ที่สืบทอดกันมายาวนาน โดยในปัจจุบันได้มีการนำมาเผยแพร่ในงานเทศกาลต่างๆ ของท้องถิ่น เช่น งานประเพณีบุญกลางบ้านและเผยแพร่เครื่องจักสานเมืองพนัสนิคม งานประเพณีไหว้พระจันทร์ เทศกาลปีใหม่ เป็นต้น ในการสร้างโจ๊กปริศนานั้น ผู้สร้างต้องใช้ทักษะความคิด สร้างสรรค์ผลงานหรือแผ่นโจ๊กปริศนา โดยเฉพาะการสร้างโจ๊กภาพปริศนา ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และอาศัยฝีมือทางด้านศิลปะ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างโจ๊กภาพให้มีความสวยงาม ชวนคิด ชวนทาย ทั้งนี้โจ๊กภาพปริศนา

คือ ปริศนาที่ใช้ภาพเป็นสื่อแทนคำทนายที่เป็นตัวอักษร โดยหาคำตอบจากรูปภาพที่วาดไว้ในแผ่นโจ๊กปริศนา และต้องสังเกตสีสันของรูปภาพนั้นด้วย โดยโจ๊กภาพปริศนาจัดเป็นผลงานศิลปะทางด้านทัศนศิลป์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำโจ๊กภาพปริศนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองพนักมมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งยังช่วยรักษาและสืบทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ของนักเรียน (constructivism) ซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550, หน้า 3) ซึ่งสอดคล้องกับที่ อรณุช ลิมตศิริ (2555, หน้า 80) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้แบบองค์รวม ที่มุ่งให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ ความคิด เจตคติ และการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดการรู้แจ้ง รู้จริง ในสิ่งที่ศึกษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ ช่วยให้นักเรียนมีความรอบรู้ ฝึกทักษะการคิดหลากหลายรูปแบบ และรู้จักการผสมผสานความรู้ ทักษะ และประสบการณ์พร้อมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2554 หน้า 92) ทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล รวบรวมเป็นชุด เพื่อใช้อำนวยความสะดวกให้แก่แก่นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้จากกิจกรรม ประสบการณ์เรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งชุดกิจกรรมการเรียนรู้ยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนสื่อหรือบุคลากรได้ และสามารถจัดให้แก่นักเรียนได้พร้อมกันเป็นจำนวนมาก (เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง, 2555, หน้า 122) โดยเฉพาะแก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 12-16 ปี เป็นช่วงวัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมาก และมีพรสวรรค์ที่จะแสดงออกถึงจินตนาการของตนเองในด้านต่างๆ เช่น ศิลปะ ดนตรีหรือเครื่องยนต์ เป็นช่วงวัยนี้ มีพัฒนาการเร็วมากทั้งด้านความสามารถและความสนใจ ผู้ใหญ่ควรช่วยให้นักเรียนในวัยนี้รู้จักความสามารถของตนเอง กระตุ้นให้นักเรียนทราบถึงความต้องการของสังคม และฝึกฝนทักษะในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (จันทรา ด่านคงรักษ์, 2561, หน้า 7) ทั้งนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้ค้นพบความสามารถของตนเองได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร โดยกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับโจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และสาระการเรียนรู้อื่นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ด้านประชากร

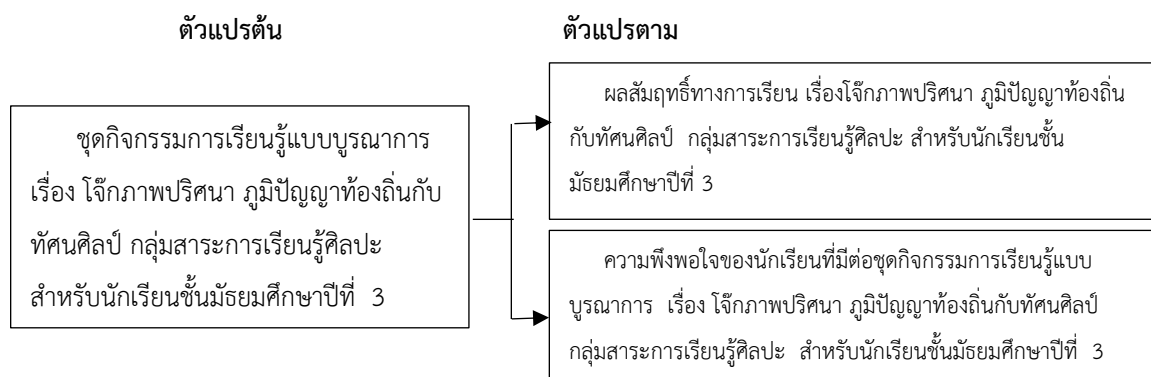
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร สังกัดเทศบาลเมืองพนสนิมคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 189 คน
2. ด้านตัวแปรในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องโจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีการบูรณาการแบบสอดแทรก เนื้อหาระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ 5 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมทัศนศิลป์สร้างสรรค์ กิจกรรมโจ๊กภาพปริศนาล้ำค่าทัศนศิลป์ภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมวาดเส้นสร้างสรรค์โจ๊กภาพปริศนา กิจกรรมทัศนธาตุสร้างสรรค์โจ๊กภาพปริศนา และกิจกรรมนิทรรศการงานศิลป์ “โจ๊กภาพปริศนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองพนสนิมคม”

4. ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ.2562 ถึงวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 16 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญารุร สังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 189 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญารุร สังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 เล่มดังนี้

- 1.1 เล่มที่ 1 เรื่อง ทัศนศิลป์สร้างสรรค์
- 1.2 เล่มที่ 2 เรื่อง โจ๊กภาพปริศนาล้ำค่าทัศนศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.3 เล่มที่ 3 เรื่อง วาดเส้นสร้างสรรค์โจ๊กภาพปริศนา
- 1.4 เล่มที่ 4 เรื่อง ทัศนธาตุสร้างสรรค์โจ๊กภาพปริศนา
- 1.5 เล่มที่ 5 เรื่อง นิทรรศการงานศิลป์ “โจ๊กภาพปริศนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองพนัสนิคม”

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จำนวน 8 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทักษะศิลป์สร้างสรรค์
- 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โจ๊กภาพปริศนาล้ำค่าทัศนศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วาดเส้นสร้างสรรค์โจ๊กภาพปริศนา
- 2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วาดเส้นสร้างสรรค์ โจ๊กภาพปริศนาสื่อความหมาย
- 2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ทักษะทัศนศิลป์สร้างสรรค์โจ๊กภาพปริศนา
- 2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทักษะทัศนศิลป์สร้างสรรค์ โจ๊กภาพปริศนาสื่อความหมาย
- 2.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นิทรรศการงานทัศนศิลป์
- 2.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องนิทรรศการงานศิลป์ “โจ๊กภาพปริศนาภูมิปัญญาท้องถิ่น

เมืองพนัสนิคม”

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธีเชิงเหตุผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของสิ่งที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้นตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้คะแนนความสอดคล้อง ได้แก่ 1 เท่ากับ สอดคล้อง 0 เท่ากับ ไม่แน่ใจ และ -1 เท่ากับ ไม่สอดคล้อง จากสูตร Item-Objective Congruence Index: IOC (สุวิมล ติรกานันท์, 2551, หน้า 165)
3. วิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าความยากของแบบทดสอบจากการคำนวณสัดส่วนของคนที่ตอบข้อคำถามถูก (สุวิมล ติรกานันท์, 2551, หน้า 148)
4. วิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบทดสอบ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่มีการให้คะแนนแบบตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน (ณัฐภรณ์ หลาวทอง, 2561, หน้า 88)
5. วิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม โดยการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.38/80.92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.69/80.92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ที่ได้จากคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 84.69 และด้านประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 80.92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 เนื่องจากการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง เพื่อนำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นก่อนนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย สอดคล้องกับขั้นตอนการสร้างชุดการเรียนรู้ที่ เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555, หน้า 131) กล่าวไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ที่เป็นรูปเล่มแล้วก่อนนำไปใช้จริง ควรนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม และควรนำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อให้แน่ใจว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นจะต้องปรับปรุงในส่วนใดบ้าง โดยดำเนินการหา

ประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน คือ การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองแบบกลุ่มเล็ก และการทดลองภาคสนาม เมื่อมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วจึงนำไปใช้จริงต่อไป ส่งผลให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพ ปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งการจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ทำให้นักเรียนได้รับทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเอง โดยมี ครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2559, หน้า 29) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.69/80.92 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญญา โพธิ์ดี (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ เรื่อง ทัศนศิลป์สร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.35/85.38 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุระชัย กุลบุตร (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวาดภาพพระบายสัณฑ์ รายวิชาทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.04/81.87 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาซัน มาระเร (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประติมากรรม กระดาษ สีสันใต้ทองทะเล ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.22/85.20

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพ ปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนทดสอบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุด กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยมีการบูรณาการความรู้ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง โดยการนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างผลงานโจ๊กภาพปริศนา ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการ คิดและสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่ สิริพัชร์ เจริญวาริโรจน์ (มปป.) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยผสมผสานความรู้ คุณธรรม ค่านิยม และลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการ

เรียนรู้ เพื่อเป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน โดยออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและได้ประเมินผลการเรียนรู้ของตน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านตนเองได้มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญญา โปธิบัติ (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะศิลป์สร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุระชัย กุลบุตร (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการวาดภาพพระบายสีน้ำ รายวิชาทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาซัน มาระเร (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประติมากรรมกระดาษสีสันใต้ทองทะเล เพื่อพัฒนาทักษะการสร้างสรรค์งานประติมากรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุดี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความสามารถ ในการปฏิบัติงานประติมากรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ใจึกภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านความพึงพอใจโดยรวม ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด ดังที่ เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555, หน้า 122) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเองทั้งเนื้อหา สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินผลการเรียนรู้ คำแนะนำที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน มารวบรวมเป็นชุดเพื่อความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และง่ายต่อการจัดกิจกรรมการสอนของครู เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญญา โปธิบัติ (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะศิลป์สร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เรื่องทัศนศิลป์สร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ อยู่ระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ณ จันตา (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการประเมินผลการจัดกิจกรรมการทอจักปรีศนาของโรงเรียนท่าข้าม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมบูรณาการของฐานกิจกรรมจักปรีศนาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.78 โดยจากการวิเคราะห์รายข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ จักปรีศนาช่วยบูรณาการให้เกิดความรู้ได้อย่างหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (รายงานผลการดำเนินกิจกรรมบูรณาการวิชาการโรงเรียนท่าข้ามพิทยาคม, 2557 หน้า 11-12 อ้างถึงใน สนทยา วรเพ็ญ, 2559 หน้า 99 – 100)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรให้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ แก่นักเรียนอย่างเพียงพอและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ให้นักเรียน

2. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูผู้สอนควรชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้นักเรียนศึกษาคำชี้แจงของชุดกิจกรรมแต่ละเล่มให้เข้าใจก่อน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้ตรงกันและทำให้การจัดกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. ควรนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง โจ๊กภาพปริศนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบบูรณาการและลดภาระงานของนักเรียน

2. ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรร่วมกันสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนมากกว่า 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยร่วมกันวิจัยและพัฒนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). การพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์ (1988).
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทรา ด้านคงรักษ์. (2561). การพัฒนาการสอนทักษะการคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2561). การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ ณ จันตา. (2560). รายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. เข้าถึงได้จาก http://brs.ac.th/webboard-show_84394 ค้นหาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561.
- ฝ่ายบริหารงานวิชาการ. (2561). หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมโง่กปริศนา. ชลบุรี: โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร.
- ภิญโญ โพธิ์ดี. (2560). รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทัศนศิลป์สร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. เข้าถึงได้จาก http://www.ipe.ac.th/web/web3/index.php?option=com_kunena&Itemid=29&func=view&catid=13&id=22 ค้นหาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561
- สนทยา วรเพียน. (2559). รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ชลบุรี: โรงเรียนท่าข้ามพิทยาคม
- สมดุล ทำเนาวิ. (2555). โง่กปริศนาเมืองชล. พิมพ์ครั้งที่ 2. ชลบุรี: โรงพิมพ์กมลศิลป์การพิมพ์.
- สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (มปป). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. เข้าถึงได้จาก www.edu.ru.ac.th. ค้นหาเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2561.
- สุนทร สิ้นพานนท์. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สุระชัย กุลบุตร. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่องการวาดภาพพระบายสีน้ำ รายวิชาทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดงรักวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/645110> ค้นหาเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2561.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่พหุปัญญา. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อรนุช ลิมตศิริ. (2555). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฮาซัน มาระเร. (2561). **ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประติมากรรมกระดาษ สีสนั้ได้ทองทะเล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุตี**. เข้าถึงได้จาก <http://122.154.33.246/activity/newsfile/224/1557266330.pdf>. ค้นหามือวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561.
- Anderson, R.M. July 1982. “Self-interaction as a method of preparing elementary schools social studies teacher trainees to apply an inductive teaching model”.
In Dissertation Abstracts International July,
- Giles, M.H. (1975). **Learning centers: Designs for learning and living**. Dissertation abstracts international, 36 (6), 3383-A.
- Haver. Crosley. (2007). **Effect of Tradition Teaching vs a Multisensory Instructional Package on the Science Achievement and Attitudes of English language learners Middle-school Students and English-speaking Middle-school Students**. School of education and Human Services, USA: New York.